

Hlavní název: Pražský denník
Datum vydání výtisku: 10.9.1871
Číslo výtisku: 215
Druh dokumentu: číslo periodika
ISSN: n21079
Číslo stránky: (2) - (4)

SYSTEM
◆KRAMERIUS◆

Podmínky využití

NK ČR poskytuje přístup k digitalizovaným dokumentům pouze pro nekomerční, vědecké, studijní účely a pouze pro osobní potřeby uživatelů. Část dokumentů digitální knihovny podléhá autorským právům. Využitím digitální knihovny NK ČR a vygenerováním kopie části digitalizovaného dokumentu se uživatel zavazuje dodržovat tyto podmínky využití, které musí být součástí každé zhotovené kopie. Jakékoli další kopírování materiálu z digitální knihovny NK ČR není možné bez případného písemného svolení NK ČR.

Národní knihovna ČR
Klementinum 190
110 00 Praha 1

kramerius@nkp.cz

v pondělí ve 4 hodiny odbývána, ve které bude mezi jiným o povolení městské ceny 200 dukátů při koňských dostížích na Smíchovské a o rozšíření ulic na ostrově Kampě jednáno.

Noed zvonice. Městská rada dá na hřbitově ve Volsanech sfdití novou zvonici, do níž budou zavěšeny zvony se zdejší slevárný Bellmannovy.

Oumrtí. Včera zemřel zde po krátké nemoci dopravovatel p. Celestin Jarsch v stáří 55 roků. Pohřeb odbývá se zejtra o 4. hod. odpoledne z domu číslo 1394 na senovážném náměstí.

Výbor bratrstva smíchovského vyzývá své členy k součastnění se při pohřbu Frant. Mikše, řádného člena téhož spolku, který se bude odbývat dnes 10. září ve 2 hod. odp. v Prase, v ostruhové ulici č. 246—III.

Flaky se opozdují. Od několika dnů opozdují se znatně veškeré vlaky osobní z Podmoklím sem přijíždějící. Příčina leží ve velkém návalu cestujících. Včerejší večerní vlak dráždanský se opět o 36 minut opozdil.

Hotevení provazu pomoci parního stroje. Majitel první české tévarny parní na provazy v Prase p. Eduard Jäger oznámil včera v zdejších listech, že v době dvou hodin uplete pomocí svého parního stroje lano 80 sábků dlouhé a 1 1/4 palce silné. Lano to zhotovil skutečně zmíněný továrník včera odpoledne u přítomnosti množství diváků na jednom poli mezi Vršovicemi a Náslemi a to v době několika jen minut. Lano to určeno jest pro námořní loď. Někteří znalci však tvrdili, že lano to plete není tak pevné, jako když se hotoví ruční práčí.

Cholera není v Prase. Co se týče pověstí, které již několik dní po městě obíhají, že by se zde, zvláště v nemocnici, několik osob na cholera nemocných nalezalo, můžeme obecně uvést, že se sice objevily již případy průjmu sčivného spojeného s dávením, nikde však se asiatská cholera neobjevila. Ostatně je jedna s oněch nemocných osob již zráva.

Typografická beseda odbývá dnes o půl 11. hodině dopolední na ostrově střešokém mlmořadnou valnou hromadu s pořádkem následujícím: Porada a usazení o krocích, jež třeba učiniti za příčinou samýšeného vydávání pondělních ranních listů. 2. Návrh, aby působení spolku rozšířeno bylo na členy všech knihtiskáren v Čechách. 3. Volné návrhy. Není třeba poukazovati k důležitosti té schůze a lze se naučiti, že se tudíž i bez „zvláštního“ vyzvání všichni členové spolku dostavějí.

Zároveň dokládka. Na pražských trzích a u živnostníků zdejších, kteří potraviny prodávají, podniká nyní každodenně zvláštní zdravotní komise prohlídku, aby zamezila prodávání nesrálného ovoce, sčazeného masa a jiných potravin, lidskému zdraví škodlivých.

Z letních divadel. V areně na hradbách dává se dnes odpoledne o půl čtvrté hod. fraška se spávy „Paleček na cestách“ od Jos. K. Tyla. K večeru v 5 hodin provozuje se velká kouzelná fraška „Panna jezeru.“ Za nepřiznáního počasí hraje se po čínaje o půl sedmé hod. v novoměstském divadle „Bandité.“ Ceny jako v divadle na hradbách. — V Kravíně počne dnešní představení v pět hodin původní novinkou „Páter Kvardian“ od Frant. Vicoeny. — Na Smíchovské dávájí o čtvrt na čtvrté hod. poprvé obraz ze života „Hedvika, nevěsta loupežnickova“ od Körnera. Ve 3 na 5 hod. frašku „Doktora Fausta domácí čepička“ od Hoppsa.

Drahý cytel. Jistěmu mlynáckému

chasníkovi, který si předvířem s několika soudruhů do háje v Rostokách vyšel, byly na zpáteční cestě do Prahy střibrné hodinky v ceně 18 sl. od nemámého střížje odcizeny.

Seberažda. V pátek odpoledne byl v zahradě jistého kupce v Míchli na stromě nalezen mladík oběšený a byl dodán do umrlčí komory na Pankráci. Je to učedník Frant. P., 17 let starý, jež v těchto dnech od jistého pražského mistra krejčovského utekl.

Krajinská výstava na Zbraslavi byla v pátek zahájena. Hned první den dostalo se jí četného občastenství. Vystavených předmětů ze všech hospodářských odvětví jest velké množství. Při otevření výstavy součastnily se hospodářský klub z Prahy a veškerí okolní hospodářští spolkové.

Zabavené pivo. V pivovaru vysokoliběnském bylo tyto dny skrze okresní hejtmantví na Mělníku 168 věder sčazeného piva zabaveno a vypuštěno.

Propuštěna. Zmínili jsme sevého času, že byla jistá Anna Tarabová z Tuhané u Mělníka pro zabítí svého muže sčazena. Po čtyřměsíčním vyšetřování byla nyní od vyšetřovacího c. k. soudu na Mělníku s nedostatků důkazů na svobodu propuštěna. Obžalovaná porodila v čas vyšetřovací vazy zdravého chlapce.

Diecko se zabilo. V outerý odpoledne sklouzl hostinský Josef Volný v Opatovicích u Malešova, vraceje se z půdy, na schodech, při čemž mu vypadl s rukou páldruhého roku starý syn, jehož choval, tak nešťastně, že diecko narazilo hlavou na dlažbu, v okamžik ducha vypustilo. Hostinský se při pádu jen lehou pomohdíl.

Děti zapálily. V Lišnicích u Milevska vyhořela v neděli odpoledne chlapka Frant. Kotrby, čimž mu 700 zl. škody spůsobeno. Oheň povstal tím, že si děti pchotelého se sírkami hrály a tak zapálily. Nový výstražný to příklad, aby se dítkám sírky do rukou nedostaly. Veškerí představení by měli rodiče v ohledu tom k největší opatrnosti napomenouti.

Utonula. V outerý odpoledne padla 82letá Josefa Nováková v Hrejkovících u Milevska do domácí studně, v níž utonula. Žena ta byla stížena padoucí nemocí.

Poprava cikána lanečka v Plzni.

O posledních dobách oukladného vraha a lupiče Jana Janečka dostáváme tyto zprávy z Plzně:

Město bylo již od čtvrtka cizinci z blízka i z daleka přeplněno; okolí plzeňské pak zaplaveno cikány, proti nimž muselo vojsko a četníci vysláni býti, neboť paňovala všeobecná obava před nějakým násilným akutkem se strany cikánů. Co se Janečka samého týče, vyslechl týž rozsudek smrti před soudem zcela klidně a první jeho slovo, když jej zase do žaláře odvedli, bylo, aby mu dali — más plzeňského. Pak trávil poslední hodiny svého života skoro vesele, jen chvílkami byl sasmušilý, vszor tomu, že požíval piva a koňalky v hojnosti; také oblíbené karty mu byly podány, z nichž si sám „smrt“ vyložil. Žádal též, aby ho smělí přibuzní jeho navštívili, z obzřetnosti však nebylo to povoleno. Podobiznu svoji prodal za pět zlatých fotografovi a šaty své prodal za půl sedma zlatého a to vše propil a prokouřil. Na sobě měl pouta skoro-půlcentnyře těžká; poslední jeho procházka byla v pátek odpoledne od jedné do tří hodin odpoledne na dvoře vězení. Janeček byl při tom vesel, až když ušel strážě a posourující jej vojsko a četníky, ztratil pojednou všecku veselost a spomněl si na blízky konec svůj. Kolem

vězení stáli neustále od prohlášení rozsudků četní zástupové lidu, doufajíce, že jim bude popřáno, aby odsouzenec spatřil; nebylo to však nikomu dovoleno. Na popravě byl veden s rukama provazem svázanými, když mu byla pouta odhata. Poprava vykonána včera v 7 hodin ráno za velkého občastenství lidu bez všech překážek. Den před tím se též vyspovídal a přijal svátost oltářní.

Vídeňský ouřední list přineal již v pátek následující životopis popraveného: „Jan Janeček, 32 let starý, svobodný, byl od svého mládí zahálce oddán a stál r. 1869 poprvé před soudem, aby se se spáchané loupeže zodpovídal; soud ten skončil odsouzením na 18 let do těžkého žaláře, ku kterému oučel Janeček do trestnice v Kartouzích odevzdán byl. Dne 24. dubna 1870 podalilo se Janečkovi a několika soudruhům za blého dne velmi odvážným spůsobem z trestnice upchnouti a teprv po několika měsících byl ve svém úkrytu v lese u Poděbrad vypátrán.

Když jej s Josefem Janečkem zdečtetoi 9. srpna 1870 zatknouti chtěli a s vezkovany stihali, zastřelil Jan Janeček jednoho ze svých pronásledovců, Jana Markytána, ranou s pistole a uprohl. Již v noci z 28. na 29. července 1870 spáchal Jan Janeček a jinými společníky značnou loupežnou krádež na manželích Smejkalových a Josefa Záhorovi; kromě toho dopustil se těchto trestných činů: V noci na 10. října 1870 pokusil se vraždu v hutích plaských na jednom horníkovi, po němž stělel; téže noci smařila jen obešetnost domáček lidí jeho pokus krádeže u obchodníka Sohenka v Plasích. O několik hodin později téže noci okradl plaského pučkáře Antonína Knedlíka. V noci na 22. října zabili Jan a Josef Janeček ukrutným spůsobem Ondřeje Rotta, čeledína obchodníka Šteina s Chlumčan, když do Zátce chmel vesl, a obrali ho. V noci na 25. října zatili a oloupili obchodníka Leopolda Trávníčka, když se s kořím Brožákem s trha v Radnicích do Plzně vracel. Druhého dne na to byl Josef Janeček a 30. října Jan Janeček, oba osbrojeni, chyceni. U krajského soudu v Plzni, kde byl ve vyšetřování, porušil se v měsíci lednu t. r. Jan Janeček o vylámaní se z vězení, čemž odhodlanost vojáka na stráž zabránila. Na vador tvrdohlavému zapřání byl ve všech oněch ročinů u všech soudních stolic Jan Janeček překonán a k trestu smrti odsouzen; smrti okolnosti nebylo řádné, ale obtěžující, že několik rodin živilých jejích sbavil. Vše vykonal s chladnou rozvahou a ukrutností a byl postrachem nejen cestujících, ale celých obcí a okresů. V dlouhé své vazbě nejevili ni tu nejmenší lítost nad svými zločiny a zákon žádal zadostučinění tím spůsobem, že v posledních dobách tak řídký trest smrti na něm vykonán býti musel.“

Rozmanitostl.

(Histor. kalendář.) Dne 10. září 1434 přiblížil se Jan Žižka se svým vojskem ku Praze, kteréto město se bylo v poslední době k němu nepřátelsky chovalo. Výmlavnému Janu Rokycanovi se ale podařilo, obě strany opět smřiti a tak záhubu od Prahy odvrátiti.

Anglická královna Viktorie už po delší dobu churaví a v posledních dnech se stal její stav povážlivým. U dvora ale to posud zatajují.

Sněmovní palác. V Berlíně staví se zvláštní palác pro říšský sněm německý. Stavba tato bude do 1. října dokonána, tak že nastávající zasedání sněmu již v nové budově uctíváno bude.

Cholera v prukém městě Královič vždy více ochabuje. V onterý onemocnělo tam na ni jen 17 osob a 14 zemřelo. V Tilištu nevyšly se od 25. srpna žádný případ onemocnění na cholera. Také v Altoně se už od několika dnů nikdo na nemoc tu nerozstal.

Stávka policejních strážníků. V anglickém městě Newcastle musí nyní divné poměry panovati. Před nedávnem zastavili tam nejen rosiční remeslníci, ale i dělníci v báních a jiných závodech práci a nyní konečně i tamní policejní stráž, v počtu 80 mužů, vypověděla službu, tak že v městě

nevykonává nikde policejní dohledku. Policie se projevili, že dříve nenastoupí službu, dokud jejich představený, známý pro svou hrubost, nebude jiným nahrazen.

V Praze, 9. zář. Na obilním trhu dostavilo se dnes 196 vozů byle prodáno 2120 m. pšenice 60 až 86 lib. po 5.20 až 6.53; 670 m. žita 76 až 83 lib. po 3.83 až 4.60; 650 m. ječmene, 71—74 lib., po 3.30 až 3.66; 19 m. hrachu po 4.59 až 5.—, 31 m. řepky po 5.— až 6.60; 979 m. oves 40 až 50 lib., po 1.93—2.40; 1609 m. bramborů po 1.03 až 1.13; 300 cestů sosa po 2.00—2.90 34 cestů lité slámy po 2 ml. 15 kr.
V Praze, 9. zář. (Třiadvacetý den.) Kopa vajec 1 sl. 30 kr. až 1 sl. 40 kr., káše 60 kr. až 85 kr., slupice 65 kr. až 75 kr., kapoun 6 sl. — kr. až 0 sl. — kr.,

mladá husa 1 sl. 60 kr. až 3 sl. 60 kr., pár holubů 40 kr. až 60 kr., pecevané 2 sl., 15 raků 10 kr. až 1 sl. — kr., 15 šab 20 kr. až 30 kr., libra másla 55 kr. až 75 kr., libra přečarého másla 68 kr., libra čerstvého tvarohu 11 kr. až 14 kr., čerstvý sýr 3 kr. až 4 kr., čvrtice nových bramborů 24 kr., kopa okárek 1 sl. — kr. až 1 sl. 20 kr., plešň cibule 2 kr. až 3 kr., kopa hlávkového salátu 1.60 sl., šejdlík zeleného brácha 7 kr. až 16 kr.

Telegrafické kursy z dne 9. zář.
Jed. dluh státní 58.50, 5percentní nar. půjčka 68.65, státní půjčka s r. 1860 99.—; bankovní akcie 787.—; úvěrní akcie 289.—; Londýn 118.40, stříbro 118.60, e. k. dukáty 5.73, Napoleondory 9.48.
Videnský tah 9. zář: 77. 26. 15. 59. 86.

Ordinace k účelí dokladného vyléčení tajných též kožních a zastaralých nemocí
i jejich následků, slabosti středně od 12 do 4 hodin.
Pro nervní, prsní a břišní nemoci ráno od 8 do 9 hodin.
C. Rosenfeld, doktor v lékařství a ranhojičství, bývalý lékař nemocniční ve Vídni a v cizozemsku. V Praze, nábrží, roh Ferdinandské třídy, **Lubanský palác.**
Dvojitý vchod.
Pro ženské od 9—10 a od 4—5.
Dopisy franko a honorovné.

DO SLUŽBY
přijímá se v ústřední administraci do příjmu, jeden osetář, jeden oděvník, dva muži, jeden kuchař, jeden jistina, posavač, je jim vyřábena vybitá postel, dále se přijímá též k obědě sobota dva nab. hodiny, dva z **Arzenalky**, pak každý **člověkuji** kulisářský jakobi i **střevceji** kocher do třech na hr. kartař a oděvník. Kdo by sobě přál nabídnout svůj talent, nechtě sile vřadit na odpovídá administraci korespondenčně v Praze v Karlově čísto 146. (2325)

Nellepší a nejlevnější obleky pro pány.
Rysované fraky pro smrtky a slavnosty po... sl. 7,50
Ladobobly... od 12 do 24 sl.
Kobly a kopy od 5 do 16 sl.
Caba na cestu... od 8 do 30 sl.
Svrchky... od 8 do 30 sl.
Jemnkady... od 6 do 36 sl.
Samolepé kably od 22 do 36 sl.
Fraky a kably... od 14 do 35 sl.
Kovocé kably... od 6 do 25 sl.
Zapany... od 8 do 60 sl.
Kably pro kusto od 15 do 50 sl.
Obleky kruskové od 21 do 6 sl.
Obleky pro hochy
v největším výběru.
Velmi levně provedené výběru nejlepším, novějším a potřebovaným.
Těm, kteří mají se starat o své děti, doporučujeme, aby se obrátili na nás, abychom jim mohli poskytnout nejlepší a nejlevnější obleky pro hochy.
(2319)
Jak. Rothbergera,
V Praze, roh evocak a polkové ulice č. 871—1.
V Vídní, šup, státní č. 9.
V Řeči, Dukova ulice č. 7.

Na učení zlatnické
přijmou se dva hoši od zachovalých rodičů u Viscece Schafraška v č. 28 Smíchovské. Kdož umí poněkud kreslit, v učení učí dříve teorie. (2317) obdržel přednost.

Obuvníci
obdrží trvalé zaměstnání v továrně na obuv (3325)-1
Daniela Kohna
v poštovské ulici č. 20.

Děvčata,
jakož i srubou štopačku přijme do stálého zaměstnání na krámskou práci Antonín Pánek, krejčí, Haavel ká ulice v č. 487-I. 3 poschozí. (2329)-1

Důkladné vycvičení
v střihu a šití šatů **pro dámy**
podává se za poměrně krátký čas v dlouholetém ústavu
Elišky Rumplové,
Ferdinandova třída č. 38—II.
Na dotazy venkovské rychlá odpověď. (2327)-1

Úplně spolehlivý strojnický zámečnický
přijme se do výroby dělník v č. 70 na Smíchovské. Kdož umí poněkud kreslit, v učení učí dříve teorie. (2317) obdržel přednost.

Mravní hoši
přijmou se do učení na „slatactví“ a budou hned po přijetí placeni u **Beckera & Reingra** v Praze, Inhartská náměstí č. 138-I (2317)-3

tužil vznešeným hlasem starý alchymista a záře hrdého vědomí zírala mu z očí; „mistr Sinapius to byl, omůž jednému se podařilo císařovu přání vyhověti a také na člověku zářak palyngeneese uskutečniti. Znešťrným nákladem byl dal císař přenesti hrobka s popelem dívky, její mně odevzda, abych na něm mohoutos vědění svého skoumal, a již zejtra budu moči císařskému pffsnivoi umění zářak svůj předvesti — popel Laelie Crispiny proměnil se uměním mým v původní podobu a postava římské dívky, císař Rudolf bude slaviti nový triumf alchymie!“
„Tuším, že málo bude za ten zářak věděn, až stav nebohého syna svého sezná!“ zamručel si Lomnický do vousů a obrátil se opět k donu Césarovi, který tu posud bez vědomí ležel.
„Choroba jeho zdá se býti hlubší, než jsem se domníval,“ pravil Sinapius, nakloniv se k princově rtdm; „strašný oučinek tento nemohl vycházeti s pouhého překvapení!“
Simon Lomnický neodpověděl, leč hluboké vzdechnutí ze širokých prsou veršovcových svědčilo o tom, že tžž sná pravou přičinu zděšení a mdloby Césarovy. Kletba umírající Ludmily Loubské došla tak strašně brzo splnění svého.
„Princ musí odtud odněšen býti do svého paláce,“ pravil po chvíli alchymista. „Já samo-jedin nechci za další průběh choroby jeho ručiti a dám ostatní lékaře dvorské povolati. Mezitím nechtě čeleď páně Tenguaglova v nosátkách jej do paláce dopravit.“
Odkvapil přes zahradu do domu Tenguaglova

spěš : k pohovce, vešle níž pokleknul, aby horoucím polibkem ruky dívčiny předmět své touhy se ona probudil.
S otrpným úsměvem pohlížel na Sinapius, kdežto Simon Lomnický taktéž se přiblížil, aby pohledem na neznámou krásku se pokouchal.
Don César dotknul se teď ruky děvčete, která poděl těla spošťvala, aby ji k horoucím rtdm svým přiblížil, však v témže okamžiku vyrail děsný výkřik z nehlubšího vnitra prsou svých — ruka dívčina byla co led chladná a mrtvá.
Zoufale odskočil od pohovky a skleněným srakem posral na dívku, prsa jeho těžce oddychovala, broznou bouři ve vnitru strážně oklamného mladíka věstila.
„Co to?“ vyrail s šilenou prudkostí se gebe. „Kdo je ta dívka? Ona není, ona nesmí býti mrtvá!“
A vrhl se proti alchymistovi, jakoby jej již pohledem vytřeštěných sraků svých chtěl zničiti.
„Nazývala se Laelia Crispina,“ odvětil smutně s hrobovým názvukem starý Sinapius; „jest to dcera vznešeného Římana a zemřela již před šestnácti sty lety!“
Jakoby blesk byl přímo před mladíka udeřil a jej v kamennou sochu proměnil, tak sřstal don César při osudném slově tomto zdrcen státi a sám Lomnický se zachvěl a mimovolně zvolal:
„Toť ona kletba Ludmily Loubské! Vy jste se zamiloval do dívky stokrát starší než ona sama, jak tajemná kletba její zněla!“
Don César chopil se při děsných slovech těchto za hlavu, pak šileně vaktíkl, v tom ale již

Platný
až do
1. října 1871

BON k vyvedení
6 visitkových
podobizen.

**Kdož se dá fotografovati
v dílně Blumenfeldově,**

staroměstská poštovská ulice,
č. 16 nové, 2. poschodí, vedle Náselské pivnice,
platí místo obyčejné ceny 2 zl. jen 1 zl. 50 kr. za 6 vy-
borně vyvedených podobizen, a obdrží mimo to i jednu
podobiznu v barvách a při větším objednání 12 kusů po-
dobizen dostane se skvostné album zdarma.

NB. Mým vynálezem jsem v stavu, nejkrásnější
obrazy při každé povětrnosti a každém denním čase foto-
grafovat; i žádám otěné obecenstvo, jež bonů těchto za
účelem v nich uvedeným upotřebiti má, by vystřihli tyto z
novin, uschovalo je a nejlepší vyvedením vždy ujistěno bylo.
V Praze, dne 10. září 1871.

(2319)

Blumenfeld.

Dvě dívky, sirotci,

od 12 do 15 let, jednou dobré zapo-
četí u Julie Hochové, hotovitelky
ženského oděvu na Vyšehradě č. 27.

Tahací harmoniky

všeho druhu zhotovuje jakož i
veškeré správký přijímá a za
solidní práci ručí (2314)-1

Tomáš Ebert

v Praze na Zámku č. 274—II.

Šicí stroje

bez závdavku, pro každého, týdně
splátku 1 zl. 50 kr. a
3 zl. r. m. obstarává

A. B. 100

poste restante v Praze.
(2312)-1

Mravného hecha

přijme do učení **M. Endrše**, mušík
arejí na Smíchově č. 335 v ulici Pala-
ckého. (2290)-8

Hned zdarma

obdrží 1/10 losu 100letového z roku 1860, jenž dne 1. srpna v
serii vytáčen byl a **pročež vyhrátí musí,**

každý,

kdož si u mne 1 kus 1/10 losu z roku 1860

na splátku

koupí.

20 kusů 1/10, stožlatových losů z roku 1860
proti měsíčním splátkám à 8 zl.

20 kusů 100zlatových losů z roku 1864
proti měsíčním splátkám à 8 zl.

Kreditní promessy,

Tah dne 1. října, po 8 zl. 50 kr. a kolek.

Zakázky z venkova proti zaslání hotovosti hned se vyřídí.

J. Brod,

(2302)-2

směnárna „v novém bazaru“ v Praze.

Děvčata

se přijmou hned k falcování na malém
náměstí č. 58 v 3. poschodí. (2315)

Mravní hoši

přijmou se do učení v harmoničkárně
u **J. Habla** v Praze, Široká ulice č.
32 nové. (2286)-4

Dovedné šicky

přijmou se hned na šicí stroje. Bližší
správa se podá v široké ulici č. 31 v
kolektaru. (2313)

Podomka

dobrého chování přijme hned **Stiasný &
Seligmann** na sv. Václavské náměstí
„u sítěho beránka“ č. 840-II. (2318)

Domek

o sedmi bytech a s krámem pro
každého řemeslníka neb obcho-
dníka příhodný, jest na začátku
Nové Libně, do Staré Libně ale
patříci, pod dobrými podmínkami
na prodej. K doptání u **J. Nového**,
č. 189 v Libni. (2328)-1

Nakladatel a za redakci odpovědný **Václav Kulhavý.** — Tiskem **J. Nestlera** v Praze. (S přílohou.)

— 246 —

také bez smyslův na zem se sklátil, dříve než jej
Lomnický v náruč svou mohl zachytiti.

„O hrozný osude! nyní všemu rozumím!“
zvolal Sinapius a spěchal ku pomoci Lomnickému,
jenž princovi na nohy pomáhal.

Avšak namáhání obou bylo marné, don César
ležel v lehlubší mdlobě, z které nemožal obyčej-
nými prostředky opět k sobě přiveden býti.

Alchymista ohledal stav jeho a kázal Lom-
nickému do laboratoria jej odnesti, kde bezvědo-
mému mladíkovi s jakési lahvičky několik kapek
červené tekutiny mezi rty vpravil.

Outinek zázračného moku alchymistova jevil
se okamžitě, don César otevřel vyhaslé sraky
svoje, hned však je opět zavřel a poznovu beze
smyslův naspět do lenošky klesl. Hrobová ble-
dost byla mu po obličejí zrušeném rozestřena,
nad jeho výrazem v okamžiku tomto Lomnický
se až zděsil. Tak nepřirozený a jen šlenci vlastní
sdál se mu býti.

Či měla i druhá část kletby nešťastné Lud-
mily sphéni svého dojiti?

„Teď musí sobě odpočinouti; mé arkánium jej
v půl hodiny opět k vědomí přivede,“ pravil Si-
napius pozorovav outinku kapek svých.

Lomnický se pohlíkl v pohlížení na nešťast-
ného přáníce svého a děsné jakési myšlenky
kolovaly mozkiem jeho.

„Co znamenaly vaše řeči, magistře?“ tázalo se
pak náhle alchymisty. „Já sám v prvním oka-
mžiku se dal jimi omámiti, zapomenuv, že se u
konzelka nalezám.“

— 247 —

„A přede jsem mluvil pouhou pravdu,“ odu-
šl s výčitkou v hlase Sinapius.

„Ta dívka že již před šestnácti sty lety se-
měla?“

„Tak jest, tuto otěte náhrobní nápis z římské
hrobky její.“

A ukázal ustrnulému veršovcovi kamennou de-
sku, v níž byl položený latinský nápis jakýsi vryt.

Nápis pravil, že v hrobce odpočívá popel z
mrtvoly Laelie Crispiny, dcery Maevia Galla, praec-
tora v Carnuntu, jenž za časův Augusta zemi
spravuje jedinou dceru svou v nejkrásnějším věku
smrti v náruč viděl klesati a po smrti mrtvolu
její v amyanthovém rouchu na hranici dalspáliti.

Lomnický přečetl nápis a poznovu tázavě na
alchymistu pohlížel.

„A dívka ona?“

„Jest Laelia Crispina.“

„Její mrtvola byla sežena?“

„Tatáž šlechtná římsanka, její typus a oděv
původ její dostatečně potvrzují.“

Lomnický vyvalil zase své oči a musel si na
čelo sáhnouti, zdali bdí nebo sní.

„Ale nápis tento mluví o popeli a nikoli o
mrtvole, která nikdy nemohla se po šestnáct sto-
letí v tak ladmém stavu zachovati!“

„Neznáte tajemství palyngenease a proto zá-
raku toho také nepochopíte?“

„Palyngenease?“ vzkřikl Lomnický v úžasu.

„Bylo by možné z popela bylin, zvířat, ba i člo-
věka opět původní podobu vyvoditi, o kteréžto
umění ešasť Rudolf již tak dlouhá leta sní?“

„Viděl jste duka vlastním očima svýma,“ od-